

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Anthimum Constantinopolitanum episcopum Seuerus peruertit, &
item Theodosiũ Episcopum Alexandrinum, quos expellens imperator, alios
constituit. Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

clesiæ cum in alijs quibusdamprouincijs conturbatus fuit, tum maximè Constantinopoli & Alexãdriæ: quandoquidem episcopatum Constantinopolitanum administravit Anthimus, Alexandrinum autem Theodosius, qui vterque vnã in Christo naturam inesse asseuerauit.

Quòd Iustinianus eos qui Chalcedonense conciliũ approbabant charos habuit, sed Theodora contrinx ipsius, contra fuit illos qui concilio renitebantur.

Caput X.

Quemadmodum Iustinianus episcopis, qui Chalcedoni in vnum conuenerant, & decretis ab illis editis valde constanter adhæsit: sic Theodora eius coniux illos, qui vnã in Christo naturam inesse assererent, admodum amplexata est. Siue igitur ita reuera sentiebant (quando enim de fide proposita est controuersia & parentes à liberis, & liberi à parentibus, & vxor à suo marito, & maritus rursus ab vxore dissentit) siue ita, dedita opera, inter eos conuenerat, vt ille eorum, qui duas naturas in Christo Deo nostro post diuinitatis & humanitatis copulationem inesse, hæc eorum qui vnã asserunt, patrocinium susciperet, nam neuter alteri cedebat, ille certe decreta concilij Chalcedonensis valde studiose tuebatur, hæc illis, qui contrariam partem, vnã nimirum inesse in Christo naturam, tenebant, omnibus modis prospexit: & eius opinionis homines, si nostrates essent, beneuolè & amicè complexa est, sin exteri, præmijs benignè remunerata: quæ etiam persuasit Iustiniano, vt Seuerum accerferet.

Quòd Anthimum Constantinopolitanum episcopum Seuerus peruertit, & item Theodosiũ Episcopum Alexandrinum, quos expellens imperator, alios constituit.

Cap. XI.

Exstant quidem adhuc epistolæ Seueri ad Iustinianũ & Theodorã scriptæ: ex quibus intelligi potest, cum in initio, postquã sedem episcopatus Antiocheni deseruerat, iter suum Cõstantinopolim versus distulisse, postea

Na 2

tamen

111
 tamen eo se contulisse: scripsisseque se, cum esset Constantinopoli, & cum Anthimo collocutus esset, comperissetque eum eandem secum tenere opinionem, idemque de Deo sentire, persuasisse, ut sedem episcopalem relinqueret. Scripsit praeterea eisdem de rebus ad Theodosium episcopum Alexandrinum literas: in quibus magnopere gloriatur se Anthimo, ut dictum est, persuasisse, ut eiusmodi dogmata gloriae terrenae & sedi episcopali longè praepone-
 ret. Extant porrò Anthimi ad Theodosium de eisdem rebus epistolae, & Theodosij rursus ad Severum & Anthimum: quas ne in librum, qui in manibus est, nimis multas res includere videar praeterire animus est, easque relinquere his, qui earum euoluendarum cupiditate incenduntur. Ambo isti episcopi, postquam imperatoris mandatis se opponere, & concilij Chalcedonensis decreta repudiare coeperunt, suis eisdem sunt sedibus, & in sede Alexandrina Zoilus, Epiphanius autem in Constantinopolitana locatus: quò de caetero concilium Chalcedonense in omnibus ecclesijs palam praedicaretur, nemoque illud anathemati auderet addicere, & qui aliter sentirent, hi omnibus modis inducerentur ad ei consentiendum. Nam Iustinianus conscripsit edictum, in quo Severo & alijs eiusdem sectae anathema denuntiavit: eosque qui illorum tuebantur dogmata grauisimis multauit supplicijs, ad eum plane finem, ut ex eo tempore in omnibus totius orbis terrarum ecclesijs nihil omnino resideret discordiae, sed patriarchae cuiusque dicecesios consensu inter ipsos conspirarent, & episcopi singularum ciuitatum suis obsequerentur archiepiscopis, & quatuor concilia in ecclesijs praedicarentur, Nicenum primum, Constantinopolitanum, Ephesinum primum, & Chalcedonense. Cogebatur etiam quintum concilium mandato Iustiniani: de quo, quae fuerint consentanea, dicam equidem suo loco. Interea res sigillatim eisdem temporibus gestae, quae ad commemorandum praeclearae videantur, huic nostrae historiae attexendae sunt.

*De Cabada Persarum rege & Chosroe eius filio,
 ex historia Procopij Casariensis.*

Caput XII.

Procopius